

Sygn. akt II Cz 1338/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski (spr.)

Sędziowie SO Agnieszka Bednarek – Moraś

SO Małgorzata Grzesik

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika M. K.

o obniżenie opłaty stosunkowej, ustalonej postanowieniem z dnia 23 listopada 2013 roku w sprawie egzekucyjnej Km 1203/13, prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)K. M.

z wniosku wierzyciela (...) Bank Spółka Akcyjna we W.

przeciwko dłużnikowi M. K.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 16 grudnia 2013 roku, sygn. akt VI Co 900/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Gryficach zwolnił dłużnika od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej (pkt 1), oddalił wnioski o obniżenie opłaty egzekucyjnej (pkt 2) oraz umorzył postępowanie wywołane wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (pkt 3).

W uzasadnieniu wskazał, iż postanowieniem z dnia 23 listopada 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...)K. M., w sprawie o sygn. Km 1203/13 umorzył postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie oraz ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 89,71 zł i w całości obniżył nimi dłużnika orzekając o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela, zaś w dniu 4 listopada 2013 roku dłużnik złożył wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej, względnie umorzenie kosztów postępowania oraz zawieszenie postępowania egzekucyjnego na czas pobytu dłużnika w zakładzie karnym. Sąd I instancji stwierdził, że co do zasady w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, zaś dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości ustalonej w powyższy sposób opłaty. Nadto Sąd I instancji zaznaczył, że zgodnie z dyspozycją art. 49 ust. 9 ustawy, do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy art. 767 – 767 k.p.c., które to regulują problematykę wniesienia skargi na czynności komornika. Sąd I instancji wskazał, iż Sąd rozpoznając wniosek o obniżenie opłaty bierze w szczególności pod uwagę nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów. W ocenie Sądu I instancji sama sytuacja majątkowa dłużnika nie może stanowić podstawy dla zgłoszenia żądania obniżenia opłaty egzekucyjnej ustalonej przez komornika. Dodatkowo Sąd I instancji stwierdził, iż w sprawie Km 1203/13 w dniu 23 listopada 2013 roku organ egzekucyjny nie ustalił żadnej opłaty egzekucyjnej, której obniżenia domaga się dłużnik, gdyż postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji, a w związku z tym, stosownie do art. 49 ust. 5 ustawy nie została ustalona opłata

egzekucyjna. Sąd I instancji dodał, iż nie jest natomiast władny zwolnić lub umorzyć dłużnikowi kosztów należnych wierzycielowi.

Ponieważ postanowieniem z dnia 23 listopada 2013 r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1203/09, Sąd I instancji stwierdził, iż niedopuszczalnym jest na obecnym etapie postępowania orzekanie w zakresie wniosku o zwieszenie postępowania egzekucyjnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnik i zaskarżając postanowienie w całości, wniósł o jego uchylenie.

W uzasadnieniu wskazał, iż Komornik Sądowy pobiera od niego opłatę w wysokości 40 % a nie 15 %. Dodał, iż niezrozumiałe jest dla niego, dlaczego dostał postanowienie z dnia 23 listopada 2013 roku, w którym ustalono koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 89,71 zł, w całości obciążono nimi dłużnika i orzeczono o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie będąc bezzasadnym podległo oddaleniu.

Wydanie przez organ egzekucyjny postanowienia o ustaleniu kosztów postępowania aktualizuje możliwość zgłoszenia przez dłużnika lub wierzyciela na podstawie art. 49 ust. 7 u.k.s.e. wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej pobieranej na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 u.k.s.e. Obniżenie wysokości opłaty stosunkowej jest kompetencją sądu. Rozpoznając wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłaty egzekucyjnej (art. 49 ust. 10 u.k.s.e.).

Dokonując oceny wniosku, sąd winien baczyć z jednej strony, że komornik otrzymane we wszystkich prowadzonych przez siebie postępowaniach opłaty egzekucyjne przeznaczać ma na pokrycie ogólnych kosztów działalności egzekucyjnej. Opłata egzekucyjna jest bowiem daniną publiczną, czyli świadczeniem publicznoprawnym uiszczanym z tytułu i w ramach realizacji zadań publicznych Państwa, a nie zapłatą za wykonanie poleceń wierzyciela. Z drugiej strony winien uwzględniać, że ustawa nie zakłada, że każde postępowanie egzekucyjne ma przynosić komornikowi „dochód”, ani nawet, że każde postępowanie egzekucyjne będzie się „bilansować”.

W rozpoznawanej sprawie powyższa instytucja nie ma jednak zastosowania. Wniosek dłużnika nie mógł zostać uwzględniony, z tego względu, iż w postanowieniu z dnia 23 listopada 2013 r., (k. 36 akt w sprawie Km 1203/13) mocą którego komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji, organ ten nie ustalił żadnej opłaty, której obowiązek uiszczenia obciążałby obecnie dłużnika.

Ustalone w postanowieniu tym koszty w łącznej kwocie 89,71 zł objęły wyłącznie wydatki, które w toku postępowania pokrył wierzyciel, a co do których sąd nie jest władny zwolnić dłużnika z obowiązku ich zwrotu.

Przypomnienia wymaga, że, stosownie do art. 770 kpc dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. W sprawie niniejszej wierzyciel poniósł takie koszty, wyspecyfikowane w postanowieniu Komornika z dnia 23 listopada 2013 roku. Skarżący nie sformułował żadnych zarzutów w zakresie prawidłowości ustalenia w tym postanowieniu ich wysokości oraz celowości ich poniesienia.

Skoro wreszcie postępowanie egzekucyjne zostało zakończone to bezzasadnym było także żądanie zawieszenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe należało, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, w zw. z art. 13 § 2 kpc, orzec jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)